

לשון חכמים

ביום כ"ה באלול תזהר בו לקדשו ביותר, וסמוך לבין השמשות של ליל כ"ה, תעשה טבילה א' להעביר רוח רעה, ובי' לתקן עון הכעס, ועוד חמש טבילות לקבל הארת חמשה אור דחסד, כי כ"ה אלול הוא היה יום ראשון דששת ימי בראשית שנברא בו אור החסד, ותזהר כל אותה לילה ויום מכעס, ומדברים בטלים, ולא תתענה בו אלא תאכל בלילה וביום לחם ובשר ותברך ברכת המזון בכונה, ותאכל בו מיני מתיקה, ותרבה בו צדקה, ותדליק אתה או אשתך באותה הלילה חמשה נרות, כנגד חמשה אור דחסד שנא' וירא אלהים את האור כי טוב, ואם יודמן אותו יום שמוציאין בו ס"ת תעלה לס"ת בציבור, קודם הדלקת הנרות תאמר פסוקים אלו ובקשה זו. וגם ביום יאמר אותה פעם שניה:

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: אלהים השיבנו האר פניך ונושעה: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: אל ה' ויאר לנו אסרו גם בעבותים עד קרנות המזבח: כי אתה תאיר נרי ה' אלהי יגיה חשכי: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: בית יעקב לכו ונלכה באור ה':

יהר"מ ה' או"א, שתרחה עלי ועל אשתי ובני, (האשה תאמר עלי ועל עבדך אישי ועל עבדך בני) ותעמידנו בקרן אורה, ותאיר לנו בפנים מאירות באור פני מלך חיים, ותתן לנו זרע קודש בנים צדיקים חכמים ונבונים בתורה תמימים וישרים וטובים, ותרחמנו ותחינו חיים ארוכים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה טובה, חיים של חלוץ עצמות, חיים שיש בהם יראת חטא, חיים שאין בהם בושה וכלימה, חיים שיש בהם אהבת התורה ויראת שמים, חיים שתמלא משאלות לבינו לטובה לעבודתך, ויהר"מ ה' או"א, שתקיים בנו הברכות אשר צוית את אהרן ואת בניו על ידי משה עבדך לברך את עמך ישראל באהבה וככתוב, וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברך ה' וישמרך: יאר ה' פניו אליך ויחנך: ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום:

ואח"כ יאמרו פסוק זה יו"ד פעמים, ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום, ועוד יאמרו פסוק זה טו"ב פעמים, אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. ואח"כ יאמרו פסוקים אלו דר"ת שלהם הוי"ה שדי:

יהי חסדך ה' עלינו. כאשר יחלנו לך: הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו: ואני כחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי: האירה פניך על עבדך. הושיענו בחסדך: שבענו בבוקר חסדך. ונרננה ונשמחה בכל ימינו: דרכיך ה' הודיעני אורחותיך למדני: ה' יגמור בעדי ה' חסדך לעולם. מעשי ידך אל תרף: יהיו לרצון אמרי פי וכו':

ביום כ"ה אלול יאמר פרשת בראשית ברא אלהים וכו' עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, וקודם שיאמר הפרשה יאמר בקשה זו הכתובה לעיל בליל ראשון לספירת העומר, הושענא הושענא, אנא למען זכות אברהם אשר קראת אותו אחד, והעלה לעולה איל אחד, הושיענו בקריאת פרשת יום אחד, והצליחנו בקריאת פרשת יום אחד, אנא למען זכות יצחק הנעקד על הר אחד, הושיענו בקריאת פ' יום אחד, והצליחנו בקריאת פרשת יום אחד.

וכן על זה הדרך. עד סיום הבקשה הנז"ל המדברת באחד, שבמקום הושיענו בספירת יום אחד, יאמר הושיענו בקריאת פרשת יום אחד, ואח"כ יקרא הפרשה מן בראשית עד יום אחד, ואח"כ יאמר בקשה זו:

יהר"מ ה' או"א, שבזכות קריאת פרשת יום אחד של ימי בראשית שקרינו לפניך, ובזכות שמותיך הקדושים הרמוזים בהם בראשי תיבות וס"ת ואמצעי תיבות וחלופי תיבות, ולמען אור החסד הנתקן היום הזה, יתוקן כל פגם אשר פגמנו אנחנו והבאים משרש נר"ן, בכל בחינה ובחינה מבחינות החסד של ז"א ושל נוקביה, בכללות ובפרטות. אנא מלך רחום וחנון שומר הברית והחסד וכו', ויסיים בקשה זו ככתוב לעיל בבקשה של שבוע אחד לעומר:

ביום כ"ז אלול תאמר, הושענא הושענא, אנא למען שם הקדוש י"ה שהוא אותיות שנים, ויצרת בו עולמות שנים, הושיענו בקריאת פרשת יום שנים, והצליחנו בקריאת פרשת יום שנים. אנא למען שם הקדוש אל שהוא אותיות שנים, הושיענו בקריאת פרשת יום שנים, והצליחנו בקריאת פרשת יום שנים, עד סוף מספר שנים האמור לעיל. ואח"כ יקרא פרשת יום שני, ואח"כ הבקשה של יהר"מ הכתוב לעיל ביום ראשון. ובמקום החסד יאמר הגבורה, וכן על זה הדרך בכל יום ויום, וביום כ"ט אלול, יאמר הפרשה של יום חמישי עד ויהי ערב ויהי בוקר יום חמישי. וביום ר"ה יאמר הפרשה של יום ששי עד ויכלו. וביום שני של ר"ה יאמר פרשת ויכלו עד אשר ברא אלהים לעשות. וביום זה יאמר הבקשה של יום שביעי לספירת העומר, ובמקום ספירת יום השביעי יאמר **קריאת פרשת יום השביעי**:

בימים שאין אומרים בהם תיקון רחל מחמת חשיבותם, כגון ליל ראש חודש, וליל חנוכה ופורים, ולילי חודש ניסן, וכן בשבעת ימי חופה אצל חתן וכלה, וכיוצא בזה, טוב ונכון לומר פסוקים אלו במקום תיקון רחל בתצות לילה כאשר קבלתי. וכן אומרים בארץ ישראל בשנת השמיטה, זה במקום תיקון רחל: **ורחל** היתה יפת תאר ויפת מראה, ויאהב יעקב את רחל.

ויעבוד יעקב ברחל שבע שנים. ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה:

ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן:

ותאמר רחל נפתלי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו נפתלי:

ויזכור אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: **ותהר** ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן אחר:

בני רחל יוסף ובנימין: (וישלח)

בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: (ויגש)

כה אמר ה' מנעי קוליך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך נאם ה' ושבו מארץ אויב (ב' פעמים): ויש תקוה לאחריתך נאם ה' ושבו בנים לגבולם: (ב"פ)

ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם:

והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבוש ה' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא:

ותעדי זהב וכסף ומלבושיך שש ומשי ורקמה סולת ודבש ושמן אכלת, ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה:

גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום: שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם גרדים: גרד וכרכום קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלול עם כל ראשי בשמים:

מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון:

באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו ריעים שתו ושכרו דודים:

בתרא דף קכ"ג רבי יונתן אומר ראויה היתה בכורה לצאת מרחל דכתיב אלה תולדות יעקב יוסף. אלא שקדמתה לאה ברחמים ומתוך צניעות שהיתה בה ברחל החזירה הקב"ה לה:

(מדרש רבה) ורחל היתה יפת תואר. עיקר סימנה של רחל לא היתה
אלא נאה, ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה:

**ורחל עקרה, א"ר יצחק רחל היתה עיקרו של בית, שנאמר ורחל
עקרה, עיקרה רחל:**

**תאני רשב"י לפי שכל הדברים תלויים ברחל, לפיכך נקראו
ישראל על שמה, רחל מבכה על בניה, ולא סוף דבר
לשמה אלא לשם בנה, שנא' אולי יחונן ה' צבאות שארית יוסף.
ולא סוף דבר לשם בנה, אלא לשם בן בנה, שנאמר הבן יקיר לי
אפרים:**

**את לאה וילדיה אחרונים, את רחל ויוסף אחרונים, הדא אמרה
אחרון אחרון חביב:**

**ברכות שדים ורחם, ר"א אמר בא וראה עד היכן חיבב אבינו
יעקב את רחל, אפילו בשעה שבא לברך את בנה, עשאו
טפל לה ברכות שדים ורחם, יתברכון דדיא דהכין אוניקו, ומציא
דהכין אפיקו:**

**(ילקוט רות) יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה, לא
היה צריך קרא למימר אלא כלאה ורחל, אלא אע"פ
שיצא בועז וכל הסנהדרין שלו מלאה, היו מודים שעיקר הבית היא רחל,
שלא נשתעבד יעקב בבית לבן אלא בשביל רחל:**

**מ"ד נתגלגלו רחמיו של הקב"ה ואמר, בשבילך רחל אני מחזיר
את ישראל למקומן, הה"ד כה אמר ה' קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי
איננו, וכתיב כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש
שכר לפעולתיך נאם ה' ושבו מארץ אויב, ויש תקוה לאחורייתך
נאם ה', ושבנו בנים לגבולם:**